

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnštvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

iz državnega zbora.

Z Dunaja 21. februarja.

Odseki pridno delajo, da pripravljajo gradivo za obravnavo v zboru. Budgetni odsek bode kmalu gotov s proračunom tako, da se budget lahko tekom marca odobri in da ne bode treba začasnega dovoljenja.

Tudi odsek za urejenje duhovenske plače je končal svoje delo. Ker pa se finančni minister ustavlja, da bi potrebne svote dovolil, poročilo še ni izdelano in predloženo. Sicer pa je v poslednji odsekovi seji minister Conrad se izjavil, da vlada ne bode, kakor se je od neke strani trdilo, svojega predloga umaknila. Tedaj utegne tudi ta stvar, katera je gotovo velike važnosti za duhovenstvo, še v tej sesiji rešena biti. In čas je res, da se reši, kajti sramotno je, da ima marsikateri gosp. župnik ali kaplan manjše dohodke, nego kak diurnist. Če se za državne uradnike izdajajo iz državne kase neštevili milijoni, zakaj bi se ne dovolila za zboljšanje duhovenskih plač potrebna podpora iz državne kase. Tu ne gre za veliko milijonov, ampak za celo Avstrijo ni več treba, nego blizu jednega milijona, ako se odračuna znanih 600.000 gld. Zakaj bi ravno duhovniki morali vsako leto prositi za borne groše iz te podpore, ko imajo pravico zahtevati, da se tudi njim omogoči, svojemu stanu primerno se živeti. Pa že od nekdaj se kaže, da se v državnem zboru, kadar gre za kako naredbo v prid juristom, hitro najde večina, dva stanova pa, duhovenski in zdravniški, se vedno prezirata.

Zastran pristojbinske postave se klubi posvetujejo, ali bi jo vsprejeli ali ne. Za kmetški stan bi nova postava imela nekatere prav koristne olajšave mimo sedanjih pristojbin, zlasti pri izročitvah kmetij od starišev na otroke, bodisi mej živimi ali po smrti. Pri kmetijah do 1000 gld. vrednosti bi se plačalo le 75 kr. za 100 gld., od 1000 do 5000 gld. pa 1½%, dočim je pristojbina dozda znašala skoraj vselej 3½%, ker so se le malokedaj nižji procenti dovolili. Izračuneno je, da bi kmetje vsled te olajšave nad 400.000 gld. menj plačevali. Pri prostem kupovanju kmetij ali gruntnih parcel pa

bi odslej ponehale olajšave in bi se vsekdar moralo 3½% plačevati. Kjer se s kmetijami in parcelami močno kupčuje, bi taki kupci imeli več plačati, kakor zdaj. Pa v obče ni koristno tako barantanje z zemljišči, in če se tistim ljudem, ki grunte pod ceno kupujejo ter jih potem razkosavajo, da jih z dobičkom prodajo, to samopašno delo nekaj oteži, ne bo na škodo kmetškemu stanu. Najbolj zadeta po 3½% pristojbini pa bodo velika mesta, zlasti Dunaj, kjer se mnogo hiš vsako leto prodava.

V prihodnji seji bode Lienbacher izročil jako važen predlog glede eksekutivnih prodaj na kmetih, katerega so tudi slovenski poslanci podpisali.

Prenaredba odvetniškega reda.

(Konec.)

Kdor je delovanje in prizadevanje odvetniške kamore za Spodnje Avstrijsko s prva opazoval, vé, da je gospodom glavni smoter omejiti konkurenco in zabraniti, da se Dunaj ne preplavi z (židovskimi) odvetniki (kar že je). To je glavni in prav za prav tudi jedini smoter bil in ostal, in gospodje, ki so načrt izdelali, morali bi ta nagib postaviti v svojih „erläuternde Bemerkungen“ na prvo mesto, a ne na drugo; to je jedro, ono, kar se tiče praktičnega izučenja kandidatov pri sodiščih, je lupina.

Zakon, ki določuje sedemletno prakso, nikakor ni star; oni, ki so ga izdelali, neso bili samo dobri teoretiki, opirali so se mogli in so se opirali na praktične izkušnje; toda spoznali so ter rekli, da sedemletna praksa — mej tem jednoletna sodnijska — popolnem zadostuje.

Razumljivo je, da gospodje leta 1868 neso imeli take sodnijske prakse v mislih, kakor se danes vrši, in katere način odločujejo načelniki dotičnih sodišč.

Ako je pripravnik šest mesecev pri kazenskem oddelku ter zapisuje ves ta čas le to od besede do besede, kar se mu narekuje, to je pisari, kakor navaden diurnist (z jedino razliko, da pisari brezplačno), mu sodnijska praksa, se vé, ne bo dosti, ali celo nič koristila.

Kakšna pa je in je bila dosihmal praksa odvetniškega pripravnika pri kazenskem oddelku! K državnemu pravdnštvu odvetniški kandidat ne pride niti jedno uro v celem letu. Kako naj bi si tedaj tega poslovanje ogledal? In pri civilnej sodnji! Ako pride s privatno prakso, opravlja posle pristavove, če pride brez nje, obsojen je pisariti tudi ostalih šest mesecev.

Kje se tedaj kaže potreba, raztegniti prakso? Ako je odvetniški pripravnik kot koncipient na svojem mestu in ima razumnega šefa, ki ga vodi, a mu delo prepušča, bode si v teku jednega samega leta pridobil v civilnih in kazenskih stvareh več praktičnega znanja, nego v sodnijskej praksi pod sedajnimi razmerami v štirih letih.

Toda, nekaj sem prezrl, gospodje terjajo, da je pripravnik pozneje tudi zagovornik v kazenskih rečeh.

To je lahko tudi brez obligatne dveletne prakse. Saj dozda tudi nesmo bili brez njih.

Kdor se hoče zagovorništva poprijeti, mora se za-to pripravljati, do tega imeti veselje in sposobnosti.

Teh pa si ne more v sodnijskej praksi dobiti; če pa misli, da mu sodnijska praksa pripomore do tega, naj so je posluži, naj jo vzame, kolikor let mu drago, da postane tako rekoč „špecialist“; a zakaj siliti tudi onega, ki nema sposobnosti in veselja do zagovorništva, ki gori le za civilno prakso?!

Toda, vse to je lupina, oglejmo si jedro načrtu.

Gospodje imajo strah pred konkurenco, ne vsi, a večina, ne najboljši, pač pa najslabši mej njimi največ.

Ali, baš tu je prosta konkurenca potrebna.

Kdor potrebuje odvetnika, bode si ga vedel poiskati, le pošteni in dobri odvetniki imajo posla in ga bodo imeli; ne pošteni in publoglavci grejo povsodi rakom žvižgat.

Načrt, o katerem govorimo, je v marsikaterem obziru naravnost krivičen.

Ako se upelje dveletna sodnijska praksa, ne bode revnemu dijaku mogoče, postati odvetnik, dasi ima jedino do tega stanu veselje in vse potrebne

LISTEK.

Knez Serebrjani.

(Ruski spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil I. P.)

(Dalje.)

VI. Poglavje.

Vsprejem.

Morozov je poznal Serebrjanega, ko je ta bil še otrok, pa videla se že davno nesta. Ko je Serebrjani odšel v Litvo, vojeval se je nekje daleč; videla se nesta več nego deset let, pa Družina Andrejevič se je malo izpremenil; bil je vesel, kakor poprej, knez bi ga bil spoznal povsod na prvi pogled, kajti stari bojar pripadal je k onim ljudem, katerih obraz se globoko utisne v srce. Že njegova velika in korenjaška postava vzbujala je pozornost. Bil je za celo glavo višji od Serebrjanega. Temno-rudeči sem ter tja že osiveli lasje viseli so neredno po umnem čelu, na katerem so se poznale že globoke brazde. Gosta, siva brada pokrivala je skoraj pol prsij. Izpod temnih, visečih obrvij bliskal se je presunljiv pogled, a okrog ust igral mu je prijazen smehljaj, ki je kazal, da on mnogo misli. V njego-

vem obnašanji bil je nek poseben miren ponos, dostojanstvo, premišljenost in zmernost. Gledeč ga, rekel bil bi vsak: dobro je živeti v prijaznosti s tem človekom. In zraven tega mislil si je vsak: ne bilo bi dobro spreti se z njim! Opazujoč Morozovljeve poteze, uganil bi lahko, da ta miren obraz mora biti v jezi strašen. A prijazno smehljanje in neposiljena uljudnost zbrisali sti kmalu ta utis.

— Na zdravje, knez, na zdravje, dragi gost! — Bog te sprejmi, — rekel je Morozov, vedoč Serebrjanega v veliko leseno izbo, z ilovnato petjo, z dolgimi hrastovimi klopmi, z dragocenim orožjem po stenah in mnogovrstno zlato in srebrno posodo, lepo razpostavljeno po širokih policah.

— Na zdravje, knez! — Lej, takega gosta mi je Bog poslal! Jaz te že poznam, ko si bil še majhen! Oh, ti si že takrat bil vrl in pogumen deček! Ko so otroci igrali vojsko, bilo je gorje onim, ki so bili proti tebi. Planil si na nje kakor orel, in ko se ti je razvela kri, razjaril si se kakor mlad medved, — odpusti mi, Nikita Romanovič, da se poslužujem tako surove besede! Začel si jih veseliti gledati! Pa se je tudi izredil prav korenjak iz tebe! Čul sem o tvojih delih v litovski zemlji! Metal si nevernike, kakor nekdanj otroke.

In Morozov se je veselo zasmeljal, in njegov obraz se je svetil od radosti.

— Ali pomniš, dragi Nikita, — nadaljeval je on, objemši kneza z jedno roko, — ali pomniš, da nesi trpel v nobeni igri prevare? Če si se metal s kom, rajši si se dal podreti na tla, kakor bi mu bil podstavil nogo ali storil kaj drugega, kar bi nasprotovalo temu, kar je bilo dogovorjeno. Vse si prenašal, samo slepiti pa nesi pustil niti sebe, niti družih.

To je kneza spravilo v zadrego, kaj bi odgovoril Morozovu.

— Bojar, — rekel je on, — tu je na te pismo od kneza Pronskega.

— Hvala, knez. Čital je bodem pozneje, saj je še čas; zdaj te moram pogostiti! Pa kje je Helena Dmitrijevna? Oj, kdo je tam? Povejte ženi, da je prišel visok gost, knez Nikita Romanovič Serebrjani, takoj naj pride, da ga pogosti.

Tiho in počasi prišla je Helena s taso v rokah. Na tasi bile so kupice z raznimi vini. Helena se je nizko priklonila Serebrjanemu, kakor bi ga videla prvi pot. Bila je bleda, kakor smrt.

— Knez, — rekel je Morozov, — to je moja soproga Helena Dmitrijevna! Tvoj oča in jaz bila sva si kakor brata, toraj ti tudi moja žena ni tuja.

spodobnosti, ker mu manjka nervus rerum, denarja, katerega potrebuje za dveletno prakso.

Načrt terja, da se sodnijska praksa zgotovi, predno je bil pripravnik v privatni praksi.

Tedaj tudi to ne sme več biti, da si siromak v petih ali šestih letih prisluži toliko, da more jedno oziroma dve leti državi tlako delati!

Ta pa je res trda!

Nam se dozdeva, da celi načrt meri tudi na to, da država dobi brezplačnih delavcev, in da se ljudje silijo, iskati si državnih služeb. Ali je to prav? Načrt ne opira se niti na logiko.

Kdor je s sodnijsko prakso gotov takrat, ko dobi načrt pravno moč, temu se drugo leto prizanesi, da si ima vse prakse skupaj le jedno leto; ne pa onemu, ki mu manjka, da je sedemletna praksa dogotovljena, jeden jedini dan, ker je bil po neugodnih in nemilih okoliščinah prisiljen, odločiti prakso sodnijsko do zadnjega leta!

To je nezaslišano!

Ali je zakon glede onih točk, katerih se dotika načrt, prenapredbe potreben, pokazalo bode se to takrat, kedar bo v življenje stopil civilni postopnik.

Naše slovenske razmere terjajo, da načrt ostane načrt, tam, kjer je, da ne postane kot t a k n i k d a r zakon; pač pa, da se kmalo prikaže civilni postopnik na dan, ter upelje v življenje.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 22. februarja.

V odsekih **zbornice poslancev** se jako pridno deluje. Vsak večer zboruje po več odsekov, četudi mnogo predlogov, s katerimi se bavijo ne pride več pred zbornico v tem zasedanju. Desnica upa v tem zasedanju rešiti še 6. član obrtnega reda in zakon o zavarovanju delavcev proti nezgodam. Odsek za uravnanje duhovenske bire je zopet začel svoje delovanje. Minister Conrad mu je objavil, da vlada nikakor ne misli umakniti državne predloge. Hitro napredujejo posvetovanja o budgetu in obdanih žganja. Klubi desnice se posvetujejo o novem pristojbinskem zakonu. Pričakuje se, da bode vlada zahtevala še kredit za gradjenje transversalke. Pravni odsek je vsprejel predvčeraj vladno predlogo o odpravi konzularnih sodišč v Tunisu in izvolil je dr. viteza Zatorskega poročevalcem.

V **gosposkej zbornici** je predvčeraj poročal grof Franjo Falkenhayn o peticiji Dunajske občine, da se za Dunajsko mesto preklči § 48 nove šolske postavbe, ki določuje, da ravnatelj vsake ljudske šole mora biti iste vere, kakor je večina učencev. Sklicevala se je peticija na to, da potem več protestantskih učiteljev ne more nikdar doseči ravnateljskega mesta, ravno tako bi tudi v večjih okrajih katoliki ne mogli postati ravnatelji, ker je večina učencev z dovška. Na mnogih šolah bi se ravnatelji samo provizorično nastavili mogli, ker se vera večine učencev pogostem menja, kar je naravno v okrajih, kjer so pripadniki raznih ver skoro jednakoštevno nasejeni. Ta naredba šolske novele, pravi peticija je za Dunajsko mesto nepotrebna, ker se na Dunaji ni treba bati pomanjkanja veroučiteljev. Poročevalec pravi, da se na to peticijo ne more ozirati, naj bi bila v peticiji navedena fakta še tako resnična, ker določba § 48 novega šolskega zakona ima pred vsem namen nadzorovati verko-nravno odgojo. Sklicavanje na Galicijo in Dalmacijo tudi tukaj ni

Helena, pozdravi bojarja! Pokusi, knez, in ne zaničuj našega kruha in soli! Kar imamo, s tem moramo biti zadovoljni, tu je romansko, tu ogersko vino, tu je malinovec, sama gospodarica je stiskala jagode!

Morozov se je nizko poklonil.

Knez se je poklonil obema, in spraznil kupo.

Helena je pogledala Serebrjanega, njene trepalnice bile so pol zaprte. Tresla se je in kupice na tasi zvenele so druga ob drugo.

— Kaj ti je? — rekel je pri tej priči Morozov: — Ali nesi bolna? Lice tvoje je pobledele kakor sneg! Lenčika, — pristavil je šepetajoč — pa že saj ni zopet prišel Vjazemski? Tako! — je že moral ta vrag priti mimo vrta! Ne žaluj, Helena! Tega nesi ti kriva. Brez mene rajši ne hodi na vrt; potolaži se, dete moje, tebe jaz nikomur ne pustim žaliti! Smejaj se, dete moje, bodi vesela. da bo to videl gost! — Ne zameri, Nikita Romanovič, ne zameri, rekel bodem ženi, da takoj veli prinesiti kosilo, kajti ti še nesi obedoval, knez.

— Hvala, bojar, jaz sem že obedoval.

— To nič ne de, bodeš pa še jeden pot. — Pojdi, Helena, pojdi in preskrbi! A ti, bojar, jej, kar ti prinesó, ne žali, zapuščenega starca! Saj sem že brez tega skusil dovolj hudega!

(Dalje prih.)

umestno, ker so tam razmere povsem drugačne, kakor na Dunaji. Zato pa predlaga on, da se ta peticija izroči vladi, da nanjo odgovori.

Skoraj vsi češki listi poročajo, da se bode kmalu razpustil **moravski** deželni zbor, in razpisale se nove volitve. Ali zmagajo Čehi pri novih volitvah, se še za gotovo ne ve, vendar je precej upanja. Saj je tudi nenaravno, da v deželi kjer živi tri četrtine Čehov, vladajo Nemci v deželnem zboru in odboru.

Vnanje države.

Pol. Corr. izvedela je iz Petrograda, da v **Rusiji** nameravajo uvesti vrhovni svet, in sicer za zatiranje socializma. Ta vrhovni svet je že skušal uvesti Loris Melkov. Vrhovni svet je stara zgodovinska institucija, in shajal se bode pod predsedstvom carja. Kako bode sedaj sestavljen se še ne ve; vsekako bode tudi minister notranjih zadev član tega sveta. Dvojiti se sme, da bi se temu svetu posrečilo zatreti nihilizem. Naj imajo centralni uradi v Petrogradu še tako dobro voljo in blage namene, njih delo bode pokvarili nižji uradi, mej katerimi je veliko spridenosti, kar je nedavno konstatovala komisija za reformiranje policije. Prej ali slej bodo ruski vladni krogi prisiljeni dopustiti narodu nek upliv na državna dela. Se ve, da ustave po zapadnem šablonu Rusija ne more uvesti, ker jej k temu manjka glavnega pogoja, od države neodvisne inteligence. Ko bi pa carski uradniki postali poslanci, nadaljevala bi se prejšnja spridenost pod novo firmo. Anglija se ima največ zahvaliti za svoje uspešno parlamentarno življenje neodvisne inteligenci, zlasti izobraženim veleposestnikom. — Ruska vlada misli zidati železnico od Habarovke do Vladivostoka v vzhodni Sibiriji poleg kitajske meje. Spomladi že odpošlje tja svoje inženirje, drugo pomlad se pa začne gradjenje. Ta železnica bode imela največ strateški pomen. S tem bo storjen začetek gradjenju železnic v Sibiriji. Ko se jedenkrat ta obširna zemlja prepreže z železnicami, tedaj se bode tam tudi kultura hitro razširila. Sibirija ima mnogo prirodnih bogastev in je večinoma jako ugodna za kmetijstvo, sploh ni tako pusta, kakor se navadno misli. Slavni ruski pisatelj Aleksander Herzen, pravi, da bi Sibirija bila „Združene države“ bodočnosti, ko bi se Rusija malo bolj ozirala nanjo. — „Times“ so izvedele, da Rusija misli porabiti za podporo ruskega parniškega društva na Donavi svoto, katero plača Bolgarija Rusiji za okupacijo. To društvo je osnoval knez Gagarin. Iz tega se vidi, da Rusija želi s tem neposredno koristiti Bolgariji samej. — Poslednji dogodki na Kitajskem prisilili so Rusijo pomnožiti svoje vojne čete v južnem Ussurijskem kraju. Ker je ta kraj jako pust in malo obljuden, dovolil je vojni svet 22.000 rubljev, da se častnikom napravijo hiše, zlasti onim, ki imajo rodovine. — Generalni gubernator Turkestana Černajev prišel je v Petrograd in se več ne verne na svoje mesto. Njegov naslednik bode baje general Rosenbach.

Dopisnik angleškega časnika „Pall-Mall Gazette“ iz Sofije poročil je svojem listu, kak program ima novo **bolgarsko** ministerstvo. Najprej hočejo ministri utrditi pri narodu spoštovanje do kneza Aleksandra. Trnovska ustava se bode zopet ustanovila in ministerstvo se bode prizadevalo zlasti utrditi dobre razmere mej Rusijo in Bolgarijo. Na dalje poroča „Pall-Mall-Gazette“, da je Bolgarija razpala v tri stranke in pomirjenje mej njimi ne zdi se mu mogoče. Do zdaj se je posrečilo zblizanje mej Cankovom in Joninom, mej katerima so bili odnosi jako napeti. Konci poroča dopisnik, da se ministerski predsednik skuša pomiriti z radikali, ki imajo zveze z Rusi. — Minister notranjih zadev obrnil se je z noto k vlastem, v katerej zahteva, da bi Bolgarija imela pravico sklepati trgovinske pogodbe.

„Kölnische Zeitung“ poroča, kakor pravi iz zanesljivega vira, da je Aleko-paša, generalni gubernator v **Vzhodni Rumeliji** v Plovdivu osnoval radikalno stranko, katera ima namen spodkopati kneza bolgarskega Aleksandra. Na čelu tej stranki stojita Karavelov in Slavejkov, pa se včasih pokažeta v Sofiji z namenom napraviti šumne narodne zборе, na katerih ta dva gospoda agitujeta proti Aleksandru. V Sofiji podpira to stranko Sukanarov, ki je strasten privrženec ruske stranke v Sofiji. Karavelov neki skuša vreči Cankovo ministerstvo, da on postane ministerski predsednik. Karavelov je neki v tesnej zvezi z ruskim zastopnikom Joninom. Intrige Aleko-paše se neki vjemajo z interesi ruske stranke, in ni čudno, če so Rusi v kneževini vedno v zvezi z rumeljskim gubernatorom, Karavelovom in Slavejkovom. Smoter te intrige je neki, da bi se v Bolgariji ne ukrepila stranka, ki se poteguje za kneza Aleksandra. — Če je to resnica, kar pove ta časnik, Rusi še nikakor neso popustili ideje združenja vseh Bolgarov v jedno kneževino, in za kneza najbrž hočejo izbrati Aleko pašo, s katerim bi se Turčija tudi najlažje sprijaznila.

Francoška zbornica obravnava organizacijo ljudskih šol. Sklenila je že da se morajo povsod nastaviti samo svetni učitelji. Sicer pa utegne sedaj zbornica zopet napraviti vladi sitnosti. Zahtevati neki hoče 21 milijonov za povišanje učiteljskih plač. Budgetna komisija in vlada pa želeli, da bi se letos nič več ne povišali državni stroški. — V senatu se bode v ponedeljek razdelilo poročilo senatorja Labiche o ločenju zakonov. To poročilo jako otežuje ločitev in ni skoraj nič podobno onemu, katero je

vsprejela zbornica. Tako se ne smejo ločiti, kateri imajo otroke, pa tudi v drugih slučajih stavile so bodo velike težkoče.

Največ hrupa napravlja v **Angliji** Gordonova proklamacija v Kartumu, ki v resnici dovoljuje trgovino z robi. Poleg tega je Gordon odpustil prebivalstvu vse zaostale davke z leta 1883; z začetkom letošnjega leta pa plačajo davkoplačevalci polovico. — V Kartumu se je prebivalstvo pomirilo, in upanje je, da se kmalu naredi stalni mir. — Dva angleška polka sta se odposlala iz Kajire v Aszuan.

Dopisi.

Iz Trsta 19. februarja. [Izv. dop.] Odbor političnega društva „Edinost“ imel ja 17. dan t. m. sejo, pri kateri je mej drugim sklenil naslednjo spomenico na ministerstvo za uk in bogočastje:

Vaša preuzvišenost!

Predstoji imenovanje biskupa porečko-puljske biskupije, koji bi morao imati svoje sjelo po pol godine u Poreču, po pol godine u Pulju.

Podpisano predsjedništvo političkog društva „Edinosti“, znajući za prava i dužnosti koja pripadaju visokoj carskoj vladi kod imenovanja crkvenih dostojanstvenikah, nebi se bilo u tom pogledu izjavilo, da ga nije na to prisililo javnosti predan memorandum političkoga društva u Pazinu od dne 2. februara 1884., koji da je od uprave istoga društva predan V. P. na uvažanje.

Neće podpisano, a nebi se niti dolikovalo, da se osvrne na ocrnjivanja i osvajanja slavenskoga svećenstva u Istri sadržana u spomenutom memorandumu, već će jednostavno spomenuti nekoje točke koje preporučamo V. P., da ih svesrdno uvaži. Ladanjsko pučanstvo malene porečko-puljske biskupije pripada hrvatskoj narodnosti, dočim je talijansko pučanstvo ograničeno na nekolicinu pomanjih gradićah.

Hrvatsko pučanstvo spomenute biskupije stajalo je tečajem više stolecāh pod vladom mletačkoga lava pod upravo tudjih mu gospodarah, koji nisu marili niti za njegovu narodnost, niti za njegov jezik, a malo za vjeru i čudorednost, već su ga rabili samo kao roba za svoju korist, ostaviv ga u tmici neznanstva. Uz sve to nepovoljno stanje, nemogoše ga otuditi svomu rodu, iztisnuti mu mili jezik. Nije si sačuvarao ni slave ni bogatstva, već jedino svoje najveće blago, svoj hrvatski materinji jezik. Nije ga on njegovao i gojio u javnom životu, po uredih i školah, jer je tu hrvatski jezik bio sasvim izključen, već jedino utočišće bila mu je „crkva“ i domaće oguzišće. Sedam je već stolecāh proleto, odak se znađe, da se je u većem dielu Istre prepovjedalo rieč božju u hrvatskom jeziku, kojeg govori većina istarskoga pučanstva. U tom se jeziku još i danas po Istri uzdavaju hvalospjevi Svevišnjemu. To je jedini bedem, koji se protivi poitalijančenju Istre, pak za to bi ga htjeli neprijatelji Hrvatah odstraniti.

Odtuda protivničke navale na naše svećenstvo, koje još slabimi silami odoljuje talijanskoj bujici, i koje neda, da se naš dobri i pobožni puk silom poitalijanti.

Nu talijanska nastojanja poduprta su sa dva važna faktora, našem narodu sasvim protivna, i to jedno što naš narod u Istri, a osobito u porečko-puljskoj biskupiji neima niti jedne podpune normalne škole, a drugo što sve c. kr. političke, financijske, sudbene i zemaljske oblasti ureduju sasama talijanski, a ništa hrvatski. Sad nebi dakle preostalo, nego iztisnuti još hrvatski jezik iz crkve, pa eto ti talijanske Istre. To pripoznava i protivnički memorandum kad kaže, da valja imenovati biskupa, koji će obuzdati niži kler!

I to bi bila kršćanska ljubav!

Bit će poznato V. P., da se i naš narod u Istri budi, te da nastoji steći si sva zakonom mu zajamčena prava. To protivnikom nije pravo, pa za to proglašuju svakoga našega čovjeka rušiteljem mira, ako zahtjeva, da se dade našem narodu narodnu školu, da se za njega ureduje hrvatski. Eto stoga smo mi u njihovih očijuh panslaviste, jer nećemo biti irredentiste!

Podpisano predsjedništvo društva „Edinost“ neima tako slabi pojam o visokoj vladi, da će ona slavenskom agitacijom biti prinuđena poreškim biskupom imenovati slavenskoga pristašu jer ta agitacija postoji samo u fantaziji naših protivnikah.

Nu, podpisano nada se od današnje c. kr. vlade u Beču, da će za biskupa postaviti svećenika ne samo učena i pobožna, nego koji će osim toga imati

srдца i ljubavi do našega zapuščenoga i prezrenoga naroda u onoj biskupiji, pravoga pastira zanemarenim ovčicam.

Nemožemo pako ni podvojiti, da bi visoka vlada u današnjem veku prosvjete i napredka mogla ni sudjelovati kod toga, da se biskupom u Poreču imenuje svećenik, koji nije podpuno vješt hrvatskomu jeziku!

Kad se je godine 1857. tražilo nasljednika pokojnomu biskupu Peteani-u, izrazio se je tadašnji ljubljanski knez-biskup dr. Anton Wolf u svojem izvješću ovako:

„Veličanstvo! Dobrila je za tu biskupiju najvredniji i najsposobniji.

Vriedno je, da onaj vjerni puk poslije stotina godinah jednoč dobije biskupa, koji će sv. evanđelje propovjedati u njegovom materinskom jeziku.“

Što je onda vriedilo, mislimo, da sada još u mnogo većoj mjeri vriedi.

Prihvaćamo ovu zgodu, da V. P. izrazimo naše duboko poćitanje.

Trst, 17. veljače 1884.

Predsjedništvo političkog slav. društva „Edinost“.

Iz seje mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani 21. februvarja.

Predsednik g. župan Grasselli pri začetku seje ogovori mestni zbor, spominjajoč se, da je pretekli mesec umrl vrhovni vladika Kranjski dr. Zlatoust Pogačar. Vsi imajo gotovo še blagega pastirja v spominu, po njegovem prijaznem obćevanju in zaradi njegove naklonjenosti napram Ljubljanskemu mestu. Knezoškofu dr. Pogačar-ju se ima Ljubljansko prebivalstvo zahvaliti, da je dobilo mesto za sv. Nikolaja cerkvijo tako krasen prostor. Pri vsakej priliki kazal se je ranjki vladika velikega prijatelja Ljubljanskemu mestu in bil vsekdar prijazen mestnej gosposki. Glavno mesto Kranjske bode umrlemu vladiki vedno ohranilo hvaležen spomin. Gospod župan povabi mestne odbornike, da v znamenje soćutja ustanejo, kar se mej odobravanjem zgodi.

Gospod župan Grasselli naznani, da sta doposlala magistrata Zagrebskega in Gradškega mesta svoje proračune za l. 1884 in da se iste gg. odborniki v registraturi lahko ogledajo.

Deželni odbor kranjski poslal je dopis, v katerem naznanja, da je deželni zbor kranjski sklenil naj se iz zastopnikov deželnega odbora, mestnega zastopa Ljubljanskega, trgovinske in obrtne zbornice in kranjske hranilnice sestavi odbor, kateri bode deloval za zgradbo dolenske železnice in vabi mestni zbor, da voli svoje zastopnike v dotični odbor.

Gospod župan nasvetuje, da se sklepa v tej zadevi v tajnej seji.

Novo izbrani meščani Ljubljanski gg. Fran Slovša, mesur in hišnik, Srećko Nolli, klepar in Valentin Mazgon, pozamentirer, store obljubo v roke županu v slovenskem jeziku.

Dr. Zarnik poroća v imenu personalnega odseka o volitvi dveh članov mestnega zbora v komisijon za odmerjanje vojaških taks in nasvetuje, da se izvolita gg. Klein in Pakič, katera izjavita, da posel prevzameta.

Mestni odbornik g. Hribar poroća o računih glede pisarničnih in uradnih potrebšćin magistrata za I. i II. četrtletje 1883. leta in nasvetuje, da se isti odobre, zraven pa pohvalno omenja, da je gosp. župan ukrenil, da se novci za pisarne potrebšćine izplaćujejo sedaj neposredno iz mestne blagajnice, ako je iste gospod župan ali njegov namestnik odobril, čemur mestni zbor pritrdi.

Mestni odbornik g. Hribar poroća o proračunu mestne loterijske posojilne zaklade in mestne osrednje klavnice za leta 1884. Proračun mestne klavnice iznaša v potrebšćini 11.532 gld. 23 kr., v pokritji 19.490 gld. tedaj prebitka 7.957 gld. 77 kr. Proračun mestne loterijske posojilne zaklade iznaša v potrebšćini 65.966 gld. 4 kr., v pokritji 66.116 gld. tedaj prebitka 3.656 gld.

Proraćuni se odobre.

Mestni odbornik g. Hribar poroća o prošnji g. J. Trdine kot kuratorju ljubljanskega posestnika g. K. Tavčarja, da se mu dovoli 10% nadplaće pri računih za prodani les v III. in IV. četrtletji 1883 leta. Poroćevalec predlaga, da se prošnja deloma usliši, a na predlog gg. Peterce in Žužeka se popolnem odbije.

Mestni odbornik g. Žužek poroća o oddanji mestnih del in se odda dimnikarsko delo gosp. L.

Stritzelnu; kamnosećko Ig. Tomanovi udovi in V. Čamerniku, nasproti predlogu g. Petrićića, ki je bil za g. Vodnika, akoravno slednji pri dražbi ni položil kavicje.

Privaženje šute za posipanje na Črnovaškej cesti se odda kubićen meter po 1 gld. 60 kr. g. Verhovcu.

Mestni odbornik g. Žužek poroća o oddaji stavbenega in raznovrstnega lesa za mestne potrebšćine za l. 1884 in nasvetuje naj se izroći g. Janezu Peterci, kateri prevzel je to za 5% pod nastavljeno ceno, nadalje pa naj bi se odslej oddajala dobava lesa na tri leta, kakor je to tudi pri erarnih razpisih upeljano.

Mestni odbornik g. Hribar misli, da bi se odpravile vse ustne dražbe in uvedle le pismene, kajti pri pismenih se cenó oddaja, kar se kaže pri lesu, pri ustnih pa drago, kar se vidi pri šuti, kajti došli dražbeniki se mej seboj zmenijo in potem samo jeden ponuja pa prav drago. Ustne dražbe naj se ne dovoljujejo.

G. dr. Zarnik opomni, da kolikor je mislil g. Hribar na ponudbo g. Vrhovca za šuto, ne more nikdo tako ceno šute dajati, kakor gosp. Vrhovec, kajti on ima jamo, kjer šuto koplje na spodnjih Poljanah, ter v ograji mitnic in mu tedaj pri dovažanji ni treba mitnine plaćati, kar bi moral drugaće vsak drugi.

G. Pakič želi, da bi se vsaka dražba po listih objavila.

G. župan Grasselli pa opomni, da bi bili to le nepotrebni stroški.

Za mestna dela dimnikarjev, kamnosekov itd. se itak poznajo dotičniki v Ljubljani. To pa vender ne bi bilo umestno, da bi se dimnikarska ali druga jednaka dela oddajala izven Ljubljane. Kadar pa gre za kako večjo stvar, da je želeti soudeleženja zunanjih, se vsakokrat razpiše po časnikih.

G. dr. Derć ne vidi koristi v tem, da bi se razne potrebšćine oddajale za tri leta, g. Kušar pa pravi, da je to koristno za les, katerega se sedaj izvaža toliko iz dežele, da gotovo ne bo ceneje.

G. Žužek opomni, da se po oddajanji na 3 leta tudi delo nekoliko zmanjša v stavbenem uradu, ki je preobložen.

Župan gosp. Grasselli razlaga, da so ustne dražbe jako koristne. Pri nekem steklarskem delu so pismeni oferti ponujali le 5% ceneje, pri ustni dražbi doseglo se je 49%. Ko gg. Pakič in Hribar svoja predloga umakneta, vsprejmo se odsekovi predlogi.

Mestna vožnja za leto 1884 odda se g. Franu Luckman-u po 1 gld. 90 kr. za par konj in voz na dan.

Naprava lesene ograje na levem bregu Ljubljance od franćiskanskega do št. Peterskega mostu odda se mestnemu tesarju g. Gvajcu, žićne vrvi pa kranjskej obrtnej družbi.

Gospod Hribar poroća v imenu odseka za olupšavo mesta in nasvetuje, naj se, ker so trotvarji ob Resljevej cesti preozki, lipe nasajajo na cesti samej in naj se za 98 lip nakupijo železni odnašalci, katerih jeden bi veljal 2 gld. 60 kr.

Razgovora se udeleže odborniki dr. Drć, Peterca, Žužek in Pakič, kateri zadnji nasvetuje, naj bi se lipe nasadile le od poljskih ulic naprej. A ta predlog ne obvelja, isto tako se zavrže predlog odsekov za nakup odnašalcev.

Potem se javna seja sklene.

Domaće stvari.

— (Presvitli cesar) podaril je za razširjenje šole na Preserji 200 gld.

— (Volitve v trgovsko in obrtno zbornico kranjsko) udeleže se nemškartarji v kupćijskem oddelku, kakor tudi v oddelku za veliko industrijo in za rudarstvo. Nemćursko agitacijo vodi g. Karel Luckmann. Opozarjamo naše prijatelje, naj gledajo, da pridejo volilni listki v prave roke.

— („Sokolova“ maskarada.) Po nam došlih poroćilih je zanimanje za „Sokolovo“ maskarado tudi letos v vseh krogih našega mesta, vzlasti pri nežnem spolu, ter tudi po deželi jako živahno; — ves vesel in plesaželjni svet se pripravlja udeležit se te zadnje, v vsakej predpustnej dōbi najodličnejše veselice. Povsodi se stikajo nežne glavice ter skrivno posvetujejo o svojih pripravah za maskarado. Govori se do sedaj o petih skupinah, ki se nameravajo. Kljub temu, da se je razposlalo 1400 vabil, se še zmiraj oglašajo, posebno z dežele, za

vabila. To zanimanje in raznovrstne priredbe pomnoženega odbora za maskarado zagotavljajo nam, da bode letošnja še presegla maskarade prejšnjih let.

— (Vodovod v Ljubljano.) V vćerašnej seji mestnega zbora dovolilo se je na predlog vodovodnega odseka (poroćevalec načelnik g. Hribar) magistratu na razpolaganje 2000 gld. za razne vodovoda se tikajoće predpriprave, za preiskavo pripravnih studentev, za kemićno analizo vode, za veščake, načrte itd. Pri tej priliki povedal je g. župan Grasselli, da je pred kratkem došel dopis podravnatelja Dioniza Štura, katero pismo prića, da se je gosp. Štur z vprašanjem vodovoda za Ljubljano obširno in temeljito pećal. Gospod Štur opozarja v tem dopisu mestni magistrat na ravan mej Kranjem, št. Jurijem in Zapogami, kjer mora po geologićnej formaciji biti dobra pitna voda in katera se bode po visokej legi ozemlja lahko napeljala v Ljubljano. Tudi se izjavlja o vodi v Studenci, katere pa ne priporoća. Iz navedenega se vidi, da stvar ne spi, nego da se je storil v tej zadevi korak naprej. Gosp. Štur našteva v pismu, kje se bodo imele vršiti preiskave, kje naj bi se merila voda. Za vodo meriti je letos posebno ugoden čas, kajti malokdaj je bila temeljna voda (Grundwasser) tako nizka kot letos, tedaj se bode moglo pri preiskavah doloćevati najneugodnejše slućaje. Dr. vitez Bleiweis-Trsteniški opomni, da je bilo 2000 gld. že prejšnja leta dovoljeno za vodovod in izraža željo, naj bi bile seje vodovodnega odseka za mestne odbornike javne, kajti stvar je velike vaćnosti in vse pozornosti vredna. Gosp. Hribar izjavi, da bo rad vabil mestne odbornike k vsakej odsekovej seji.

— („Geografićna ućenost“ Nemcev.) Dr. F. pl. Hochstetter je v zadnej seji math.-naturalnega oddelka c. kr. akademije kot „praeses“ za praeistoriće stvari trdil: ... über die weiteren Ausgrabungen auf der Nekropole von Watsch in Kaernten (sic)!... Tako sem ćital med „Locales“ v Laibacherici od 20. t. m.

— (Iz Ptuj) se nam piše: 21. t. m. Kako vestno naš obćeprijubljeni poslanec gospod Božidar Raić svoje ćastne slućbe opravlja, svedoći to, da se je blagi moć pripeljal sinoći iz Dunaja, da je zamogel biti danes tu navzoćen pri seji okrajnega šolskega sveta. Naj bi tako opravljanje bilo marsikomu v vspodbujo.

— (Zidanje nove cerkve v Sori) prevzela sta na javnej dražbi gg. stavbena mojstra Faleschini in F. Zupanćić.

— (Konj splašil) se je predvćeraj popoludne in dirjal z vozom proti Kolizejskemu poslopiju od protestantovske cerkve navzdol in se zaletel v zid. Gospod Juvanćić, ćegar je bil konj in gospod Wiljem Tönies, ki se je z njim vozil, poškodovala sta se jako teško na glavi in na nogah. Gospodu Juvanćić-u, kateremu je razdrapana vsa koža po obrazu, so se najbrže moćjani pretresli; gosp. Tönies pa so poškodovane na nogi kite tako, da bode teško še ravno hodil.

— (V Makoljah) v Dravinski dolini je 14. t. m. umrl po groznih mukah posestnik M. Horvat, katerega je 7. novembra. t. l. ugriznil stekel pes.

— (V Mariboru) je vsega vkupe 89 društev, kar je jako veliko za toliko mesto.

— (Vabilo k prvemu rednemu obćnemu zboru) „Notranjske posojilnice“ v Postojini, kateri bode dné 24. februvarja 1884. ob 4 uri popoldne v društvenej pisarni. Dnevni red: 1. Nagovor ravnatelja. 2. Poroćilo blagajnikovo. 3. Poroćilo nadzorovalnega-odbora. 4. Volitev ravnateljskega odbora in sicer: a) ravnatelja, b) blagajnika, c) kontrolorja in d) 2 namestnikov. f) Volitev 6 članov v nadzorovalni odbor. 5. Predlogi društvenikov.

— („Slovensko pevsko društvo“) za slovenski Štajer s sedežem na Ptui, ćegar ustanovitev se je bila pri Miklošićevj slavnosti v Ljutomeru sklenila, predloćilo je svoja pravila namestništvu v potrdilo. Pravila so že potrjena. Pristop vsacemu Slovencu sloboden. Letnina 1 gold., upisnina 50 kr. Prvi zbor skliće se najbrže v Maribor, kjer se ob jednem priredi koncert.

— (Plesno veselico z maškerado,) napravi na pustni torek dné 26. februvarja 1884 društvo „Edinost“ v Vipavi v prostorih gos. Josipa Žvokelj-na. Zaćetek ob 7. uri zvećer. Ustoppnina 1 gold. za gospode. Uhod je le povabljenim dovoljen.

— (Duhovenske spremembe.) V Lavantinskej škofiji: G. Šlander, vikar v Celji odpovedal se je župnji v Loki. — G. M. Kelemina šel je za kaplana v Hoće, g. F. Klepać pa v Št.

Ily v Slov. goricah. — V Ljubljanskej škofiji:
Razpisane se duhovnije: Premaka do 9. sušca;
Rovte do 9. sušca; Sveta gora do 16. sušca.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Budimpešta 22. februvarja. Morilcem Majlátha objavila se je smrtna obsodba in naznanilo se jim je, naj se pripravijo na smrt.

Novi York 22. februvarja. Vsled viharja v južnih državah so nekatera mala mesta porušena, veliko oseb ubitih. Našla so se grozovito razbita trupla mož, žensk in otrok. Število ponesrečenih ceni se na tri sto do štiri sto, število razdejanih poslopij na pet tisoč.

London 22. februvarja. Transportni parobrod Neera z vojniki je blizu Suakima ponesrečil in zavezil na plitvino. Vojake vsprejela je druga ladija na krov. Ladija Hecla straži ponesrečeno Neero.

Carigrad 22. februvarja. V diplomatskih krogih se marljivo razpravlja, kdo bode nastavljen guvernerjem vzhodne Rumelije, na mesto Vogoridesa. (Aleko-paše). Govori se, da se Rusija zanima za srbskega pretendenta Karadjordjevića in domneva se, da je črnogorski knez samo v ta namen potoval v Carigrad, da bi sultana za to idejo pridobil.

London 21. februvarja. Bojne čete za ekspedicijo so razen pomorske pehote ki se iz Adena pričakuje v Suakinu vse vkupje. V nedeljo odidejo proti Tokarju. — Reuterjev bureau poroča iz Shangaia: Tukaj se govori, da je v Mongoliji buknil ustanek.

Pariz 21. februvarja. Coppé in Lesseps izvoljena sta članoma akademije.

Peterburg 21. februvarja. Grof Šiškin, poslanik v Atenah imenovan je poslanikom v Stockholmu.

Razne vesti.

* (Morilec Majlátha) cesar ni pomilostil. Jutri bodo vsi trije obešeni na malem dvorišču kaznilnice v Kerepeškej ulici. Spanka je jako flegmatičen in mirno pričakuje, kaj bode. Pitély in Berecz pa sta jako potlačena in plašna. Neštevilno prošnji bilo je uloženih za ustopnice k justifikaciji, a zaradi pičlega prostora, bode le malemu številu ugod dovoljen.

* (Napredek židovstva.) „Függetlenség“ piše, da bode madjarsko časnikiarstvo skoro popolnem v židovskih rokah. Nedavno bilo je v Budimpešti pri nekem banketu 70 časnikarjev, mej njimi 50 židov.

* (Ženska — profesorica.) Gospa Kovalevskaja, Rusinja, prevzela je nedavno stolico matematike na vseučilišču v Stockholmu na Švedskem. Stockholmsko vseučilišče je nedavno osnovano, a v njem predavajo najboljše moči.

* (Nesreča na železnici.) Glasgovski poštni vlak je v petek po noči se ponesrečil na mestu mej Dumfriesom in Kurcutbrightom. Vlak prevrnil se je v propad, ker se je podrl most. Radi vednega deževja udala se je podstava mosta, ker je tam že itak močvirna zemlja. K sreči ni bilo nikakega potnika v vlaku. Spremljevalec vlaka se ni nič poškodoval, lokomotivski vodja in kurjač sta mrtva in strašno razbita od lokomotive in vozov.

* (Gora se pogreza.) Iz Bone v severnej Afriki prihaja poročilo o čudovitej natornej prikazni. Po sami stoječa, okoli 800 metrov visoka gora „Džebel Naiba“ se vidno manjša in ob njegovem podnožju delajo se vgreznine in oline; vidno je, da se pogreza. V tem kraju bil je že edenkrat dogodek jednake prikazni; nad 12.000 hektarov velikega jezera Fezzara za Rimljanov še ni bilo, kajti sv. Avgustin, živeč v Boni, popisaval je ves okraj, a jezera nikjer ne omeni in pri preiskovanjih l. 1870. našli so na njegovem samo 2.6 metru globokem dnu razvaline rimskega mesta. Ker arabske tradicije ničesar ne omenijo o tem jezeru, je verjetno, da je navstalo mej 500—800. letom p. Kr.

Migljaj uradništvu. V velikem delu sedeče života je največkrat vzrok bolestit na jetrah, zlatež žili, zasedenju krvi itd., katerim boleznim sigurno odpomore Moll-ov „Seidlitz-prašek“. Škatljica z navodom rabe stane 1 gld. Vsak dan ga razpošilja proti poštnemu povzetju A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Mollov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 12 (690—3)

Tuji:

dne 20. februvarja.

Pri **Stonu**: Bach z Dunaja. — Schwarz iz Rudolfovega. — Diem z Dunaja.
Pri **Malliet**: Angerer z Dunaja. — Goldschmidt iz Trsta. — Smola iz Rudolfovega.

Zahvala.

Podpisani odbor šteje si v prijetno dolžnost, najtopleje zahvaliti se velikodušnim darilecem o priliki požarno brambovskega plesa dne 17. t. m., katerega čisti dohodek 56 gld. 30 kr. je namenjen podpornej matici prostovoljne požarne brambe.

V Kranji, dne 20. februvarja 1884.

(121)

Odbor za požarno brambovski ples.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
21. febr.	7. jutraj	740.92 mm.	— 8.4°C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. pop.	739.14 mm.	+ 3.8°C	sl. zah.	jas.	
	9. zvečer	739.60 mm.	— 3.0°C	sl. jvz.	jas.	snega.

Srednja temperatura — 2.5°, za 2.1° pod normalom.

Dunajska borza

dne 22. februvarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	79 gld.	60 kr.
Srebrna renta	80	75
Zlata renta	101	45
5% marcna renta	95	05
Akcije narodne banke	845	—
Kreditne akcije	306	70
London	121	55
Srebro	—	—
Napol.	—	61
C. kr. cekini	5	71
Nemške marke	59	25
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	123
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	172
4% avstr. zlata renta, davka prosta	101	35
Ogrska zlata renta 6%	121	90
	90	20
	87	95
5% štajerske zemljišč. od. ez. oblig.	104	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	117
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	120	50
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	106	50
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	20
Kreditne srečke	100 gld.	173
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	114
Tramway-društ. velj.	170 gld. a. v.	232

Tugepolnim srcem naznanjam vsem sočutečim vest, da je po božjem višjem sklepu danes ob 7. uri jutraj moj preljubi jedini, nepozabljivi sin, gospod

JOSIP MILONE,

uradnik c. kr. priv. južne železnice, po dolgej in mučnej bolezni, previden s sv. zakramenti, v 25. letu svoje dobe, preselil se na oni boljši svet.

Mrtvo truplo pokojnega bo v soboto popoldne ob 3. uri iz hiše št. 22, Gradaščne ulice, pri sv. Krištofu v svoj grob položeno.

Sv. maše zadušnice se bodo brale v Trnovske farne cerkvi.

V Ljubljani, dne 20. februvarja 1884.

Zalujoča mati

(119) Marija Milone.

Izumil!!!

Po neutrudljivih študijah se je **dru. pl. Bendenu** posrečilo napraviti

pomado za lase,

o kateri se po vsej pravici trditi sme, da **zadostuje svojemu namenu**. Po tej pomadi v kratkem času zrastejo gosti lasje in brada, ter je tudi dober pripomoček proti izpadanju las. **Izumitelj jamči za gotov uspeh.**

Cena lončku 2 gld.

Prisna se dobiva proti predpošiljavi zneska pri izumitelji samem, **dru. pl. Bendenu**, Prag, Salmgasse 7. (56—10)

Čudovite kapljice

Sv. Antona Padovanskega.

To priprosto in naravno zdravilo je prava dobrodejna pomoč in ni treba mnogih besedij, da se dokaže njihova čudovita moč. Če se le rabijo nekoliko dnij, olajšajo in preženejo prav kmalu najtrdozvojnije žilodolčne boleti. Prav izvrstno ustrezajo zoper hemorojide, proti boleznim na jetrah in na vranici, proti črevesnim boleznim in proti glistam, pri ženskih mlečnih nadležnostih, zoper beli tok, božjast, zoper skropok ter čistijo pokvarjeno kri. One ne preganjajo samo omenjenih bolezni, ampak nas obvarujejo tudi pred vsako boleznijo.

Prodajejo se v vseh glavnih lekarnah na svetu; za naročbo in pošiljavo pa jedino v lekarni **Cristofletti v Gorici**. V Ljubljani jedina zaloga v lekarni **Jul. pl. Trnkoczy**, na Mestnem trgu št. 4.

Steklenica stane 30 kr. (89—6)

Varovati se je pokvarjenih posnetkov, s katerimi se zaradi dobičkaželjnosti tu pa tam ljudstvo goljufa, dasi nimajo nobene moči in vrednosti.

Zdatno znižane cene.

Kava

neposredno iz Hamburga

razpošilja kakor znano v izvrstni kvaliteti

Karol Fr. Burghardt, Hamburg,

v žaklih po 4 1/2 kg. netto, poštnine prosto z zavikom vred nemudoma po poštnem povzetju.

	5 kg. av. v. gld.
Mocca, pristno arabika, plemenita	6.30
Menado, izvrstnega okusa	5.40
Peri-Ceylon, jako fina in mila	5.40
Melange (zmes), posebno priporočati	5.30
Ceylon Plantation, jako slastna	5.—
Java, zlatorumena, jako fina	4.70
Cuba, modrozelená, briljantna	4.70
Afr. Mocca, fina in zdatna	3.90
Santos, fina in močna	3.55
Rio, okusna	3.95
Caj v izvrstnej izbiri, 1/2 kile od av. v. gld. 1.—	
(318—32) do gld. 6.—	

Zoper jetiko!

Radgostski

univerzalni čaj

in rožnovski maho-rastlinski celtilčki,

priporočajo se posebno za vse, tudi za zastarane bolezni na pljučah, za srčne, prsne in vratne bolezni, posebno za sušico, želodčno slabost, za splošno slabost čutnic in začenjajočo se pljučnico!

Veliko število priznanskih pisem razpolagajo se v prepičanje.

Gospod **J. Seichert**, dipl. lekar v Rožnavi.

Prosim, da mi pošljete še 12 zavitek Radgostskega univerzalnega čaja in 12 škatljico Rožnovskih maho-rastlinskih celtilčkov. Učinek teh zdravil je v resnici pri vseh na prsih bolnih osebah izvrsten, in odkar jih upotrebljam sam, nič več ne kašljam, kakor sem dosle vsako zimo 4—6 tednov.

Z vsem spoštovanjem udani

Dr. Tautz, pl. Tannenstein,

c. kr. štabni zdravnik.

V Kremsi, dne 26. oktobra 1877.

Vaše blagorodje!

Moja hčerka je že več nego pol leta imela hud kašelj, kateri jej je čisto prouzročeval tudi bruhanje; ker se jej niti nij ljubilo jesti, je zelo oslabela ter shujšala; v novinah čitavi o vaših izvrstnih zdravilih, si naročim 1 zavitek čaja in 2 škatljici celtilčkov. Jedva je použila bolnica nekoliko teh zdravil, in že jej je odleglo. V nekoliko dneh poide druga škatljica. Dete zdaj k večjemu vsakih 24 ur do jedenkrat zakašlja, ter je zopet krepko in se mu ljubi jesti. Zahvaljujoč se vam uljudno, prosim, da mi vnovič pošljete 1 zavitek čaja in 3 škatljice slavnih celtilčkov, ter se beležim z odličnim spoštovanjem

Adolf Kittl,

knež. Colloredo Mannsfeldski pivarnar.

V Opočnem, dne 11. januarja 1875.

Vaše blagorodje!

Prosim, da mi pošljete za zdaj 2 zavitka svojega mnogoslavljenega Radgostskega univerzalnega čaja in 3 škatljice celtilčkov, potem tudi sklenico Rožnovskega rastlinskega mleka

Spoštovanjem

Ivan Vevič,

zemljiško-knjižni vodja v Bošnjakih

3

(Vojaška granica).

Od tega po zdravniške razložbi in predpisih pripravljene čaj, velja za 14dnevno rabo pripravljeni paket z nakazom o rabi 1 gld. av. v. Jedna originalna škatlja Rožnovskih maho-rastlinskih celtilčkov 50 kr. Za kolek in zavijanje pa 10 kr. poslebe.

Radgostski univerzalni čaj in Rožnovski maho-rastlinski celtilčki dobivajo se vedno le v lekarni **J. Seichert** v Rožnavi na Moravskem, in razpošiljajo se naročila na vse strani proti poštnemu povzetju.

Da je pa p. n. občinstvu bolj priročno, imajo tudi zaloge sledeči lekarji: **W. Mayr v Ljubljani**, **W. König v Mariboru**, **S. Mittelbach in J. Cejbe v Zagrebu**, **Barmherzige Brüder in A. Nedved v Gradci**, **A. Marek in J. Kupferschmid v Celji**, **O. Russheim v Lipnici**, **Carl Grabacher v Murau**, **J. Illing v Rottemanu**, **W. Thurnwald v Celovci**.

Zaloga

napravile se bodo v vseh lekarnah in večjih prodajalnicah materialnega blaga.

Doktor Horstova jedino prava voda za oči, prirejena natanko po starem rodbinskem receptu tega svetovno slavnega zdravnika za oči, pripravna je za okrepljenje in vzdržanje vida v vsake starosti; v kratkem ozdravi ne da bi bolnika motila v njegovem poklicu, frišni ali stari prisad na očeh, pege na rožnici in kašo ter odpravi sitno solzenje.

Izvirna steklenica z navodom za rabo velja 70 kr., za kolek in zavoj 10 kr. več.

Prava se dobi samo naravnost iz lekarne v kopelišču Rožnavi.

Rožnovski cvet za živce, hitro in trajno ozdravlja pučko, trganje po udih in vsake vrste slabost v živcih in kitah, Izvirna steklenica 70 kr. av. v., za kolek in zavoj 10 kr. več. Pravi se dobi samo naravnost iz lekarne v Rožnavi (Moravska). (693—14)